



संपादकीय...

संपादक

दिपक मोरेश्वर नाईक

पहिल्या आठवड्याचे फलित काय?

शेतकऱ्यांचे प्रश्न, शक्तिपीठ महामार्गाला विरोध अशा विविध मुद्द्यांवर आवाज उठवत अधिवेशनाला सुरुवात झाली. या गदारोळात सर्वसामान्य जनतेच्या प्रश्नांचे काय? अधिवेशनाच्या पहिल्या आठवड्याचे फलित जनतेला काय मिळाले? याचा विचार होणे गरजेचे आहे. दर्जेदार आरोग्य सुविधा, खड्डेमुक्त रस्ते, मुबलक पाणी, कचरामुक्त राज्य याच सर्वसामान्य जनतेच्या माफक अपेक्षा. आपल्या मतदारसंघातील समस्यांचे निवारण, पायाभूत सुविधा मिळणे यासाठी मोठ्या विश्वासाने मतदारराजा लोकप्रतिनिधींना निवडून विधानसभेत पाठवतो. जनतेच्या प्रश्नांवर वेळोवेळी बैठका, चर्चा होते. जनतेच्या प्रश्नांवरून लोकप्रतिनिधी सरकारी यंत्रणेवर बरसतात; मात्र जनतेचे 'प्रश्न जैसे थे' राहतात. जनतेचे प्रश्न, राज्यातील दुर्घटना, भ्रष्टाचार यावर अधिवेशन काळात विरोधक जोरदार आवाज उठवतात. सध्या राज्याचे पावसाळी अधिवेशन मुंबईत सुरू आहे. ३० जूनपासून अधिवेशनाला सुरुवात झाली असून, आठवड्याच्या पहिल्या पाच दिवसांत फक्त अन् फक्त आरोप-प्रत्यारोप. बाकी जनतेच्या समस्या कायम आहेत. अधिवेशनामुळे राज्यातील जनतेला काय मिळते आहे, हा प्रश्न उपस्थित होणे स्वाभाविक आहे. निवडणुका जवळ आल्या की, जनतेचे आम्हीच कैवारी असा रेंढा सर्वच राजकीय पक्षांकडून मिरवला जातो. त्यात यंदाचे वर्षही निवडणुकीचे. महानगरपालिका, नगरपालिका, नगरपरिषद, ग्रामपंचायत या निवडणुका पुढील तीन ते चार महिन्यांचे पार पडणार आहेत. सध्या पावसाळी अधिवेशन सुरू असून मुंबई महापालिका निवडणुकीआधीचे हे आताचे अधिवेशन. त्यामुळे पावसाळी अधिवेशनात राज्यातील जनतेच्या प्रश्नांना प्राधान्य असणार आहे. सोमवार, ३० जूनपासून अधिवेशनाला सुरुवात झाली. जनतेच्या प्रश्नांवर लोकप्रतिनिधी आक्रमक भूमिका घेत असल्याचे दिसून येते. जनतेच्या प्रश्नांवरून सत्ताधारी व विरोधक एकमेकांवर तुटून पडतात, आजच समस्यांचे निवारण होईल, असे चित्र निर्माण होते; मात्र आरोप-प्रत्यारोप करण्यात दिवसभराचे कामकाज संपते आणि जनतेचे प्रश्न वेटींगवरच राहतात. राज्यात महायुतीचे हे तिसरे अधिवेशन. डिसेंबर २०२४मध्ये नाटपूर येथे हिवाळी अधिवेशन, फेब्रुवारी २०२५ मध्ये मुंबईत अर्थसंकल्पीय अधिवेशन आणि आता तिसरे पावसाळी अधिवेशन मुंबईत. विधिमंडळाच्या सभागृहात व परिषदेत राज्यातील १३ कोटी जनतेचे प्रश्न मांडत त्या प्रश्नांचे समाधानकारक उत्तर मिळवणे हा अधिवेशनाचा मुख्य उद्देश; मात्र विधानसभा निवडणुकीत महायुतीला जनतेचा मिळालेला कौल महाविकास आघाडीच्या नेत्यांना पटलेला नाही. त्यामुळे महायुतीचे एखादे प्रकरण बाहेर पडताच मविआ नेते महायुतीवर तुटून पडतात. विधानसभा, विधान परिषद, विधिमंडळाच्या पायऱ्यांवर मविआचे नेते महायुतीवर आरोपांच्या फैरी झाडतात. आरोप- प्रत्यारोप केले जातात, विरोधक आरोप करितात, सत्ताधारी आरोप फेटाळून लावतात. यातून निष्पन्न काहीच होत नाही. त्यामुळे पावसाळी अधिवेशनात सर्वपक्षीय नेतेमंडळींकडून सर्वसामान्यांच्या प्रश्नांवर हवा तसा आवाज उठवला जात नाही. विधानसभा निवडणुकीपूर्वी महायुतीने ‘लाडकी बहीण’ योजना सुरू केली. प्रत्येक महिलेला दर महिना दीड हजार देण्याचा निर्णय घेतला आणि अंमलबजावणीला सुरुवात केली. ऐन विधानसभा निवडणुकीत दीड हजार रुपयांवरून दोन हजार १०० रुपये हे करण्याचे आश्वासन महायुतीच्या नेत्यांनी दिले; मात्र, निवडणुका होताच राज्य सरकारने या योजनेचा लाभ घेणाऱ्या महिलांची छाननी सुरू करून आपत्र बहिणींना योजनेतून वगळण्यास सुरुवात केली आहे. आतापर्यंत नऊ लाखांहून अधिक बहिणी अपात्र ठरल्या आहेत. विरोधकांनी यावरून सरकारवर टीका केली. हा मुद्दा आक्रमकपणे विरोधक अधिवेशनात लावून धरत महायुतीची कोंडी करण्याचा प्रयत्न केला; मात्र आरोप-प्रत्यारोप यात आठवड्याचे अधिवेशन गुंडाळले अन् सर्वसामान्य जनतेचे प्रश्न जैसे थे राहणार हे कटू सत्य कोणी नाकारू शकत नाही. राजकारणाचा पॅटर्न हळूहळू बदलतोय. आधीच्या राजकारणात सामाजिक उपक्रम राबवणे, सर्वसामान्य जनतेच्या प्रश्नांसाठी भांडणे आणि न्याय मिळवून देणे ही जबाबदारी लोकप्रतिनिधी पार पाडत होते. परंतु आता राज्यकर्त्यांनी राजकारणात आरोप-प्रत्यारोपांची परंपरा आणली आहे. २० टक्के राजकारण अन् ८० टक्के समाजकारण हे वाक्य आता बदलत आहे. सध्याचे राजकारण हे जनतेसाठी कमी आणि स्वतःसाठी अधिक, असे एकूण चित्र दिसते. पावसाळी अधिवेशनाचा पहिला आठवडा संपला असून, यात सत्ताधऱ्यांविरुद्ध विरोधक एकमेकांवर समोर उभे ठाकले. शेतकऱ्यांचे प्रश्न, भ्रष्टाचार या मुद्द्यावर आवाज उठवणे काळाची गरज असून, आवाज उठवला जातो, सत्ताधारी पक्षाचे मंत्री आश्वासनही देतात; मात्र पुढे काय, भ्रष्टाचाराची चौकशी, अहवाल यात सगळे शांत होते. अधिवेशनात सर्वसामान्यांच्या प्रश्नांवर तोडगा काढावा यासाठी सत्ताधारी व विरोधक यांनी निदान प्रयत्न तरी करावा, हीच सर्वसामान्य जनतेची माफक अपेक्षा आहे.

पर्यटकांच्या सुरक्षेचा विचार करून पर्यटनस्थळ बंदी केली जाते तेव्हा छुट्या मार्गांनं ट्रेकर ट्रेकिंगकरिता जातात आणि मग दुर्घटना झाल्यावर त्या समोर येतात. निसर्ग अनुभवायचा असेल तर पावसाळ्यात या डोंगररांगांना भेट दिली जाते. आता घनदाट शहरे झाली आहेत, जिकडे पहावे तिकडे उंचच उंच इमारती दिसत आहेत. पावसाळ्यात कुटुंबासमवेत नागरिक पावसाळी पर्यटनाला जातात. शासनाने डोंगर परिसरातील पर्यटन स्थळामध्ये जो भाग धोकादायक असेल त्या ठिकाणी नक्कीच बंदी घालावी पण जो भाग धोकादायक नाही तो खुला ठेवावा. कारण पर्यटनांमुळे स्थानिक लोकांनाही पैसे कमावण्याची संधी मिळत असते.

राज्याला सहा्यद्री डोंगररांगांचा इतिहास खूप मोठा आहे, या डोंगररांगांना ठाणे जिल्ह्यापासून सुरुवात होते. यामध्ये निसर्गरम्य उंच डोंगररांगा, हिरवे निसर्गरम्य ठिकाण पाहण्याकरिता आणि पावसाळा आला की दाटीवाटीच्या शहरांमध्ये राहणारे नागरिक एक दिवस शांतता मिळवण्याच्या दृष्टीने निसर्गरम्य ठिकाणी उंच गडकिल्ले तसेच डोंगरांमधील धबधबे पाहण्याकरिता ट्रेकिंगचे आयोजन करून ठिकाण निवडतात.

पण अतिउत्साही पर्यटकांमुळे जंगल परिसरातील पर्यटन स्थळांवर होणाऱ्या दुर्घटनेमुळे शासनाला प्रत्येक वर्षीप्रमाणे यावर्षी उंच डोंगररांगा परिसरातील धबधबे तसेच गडकिल्ल्यांच्या ठिकाणी पर्यटकांना बंदी आणण्याकरिता आदेश काढावा लागतो. पर्यटन स्थळांवर बंदी आणण्यापेक्षा अतिउत्साही पर्यटकांवर लक्ष केद्रित करण्याकरिता सुरक्षा रक्षक नेमले तर स्थानिक नागरिकांचा रोजगारदेखील वाढेल आणि पावसाळी पर्यटनाला चांगली चालना मिळेल.

हिरव्या निसर्गांमध्ये खूप काही दडलेले असून पावसाळ्यामध्ये जंगल परिसरात येणारी वनस्पती तसेच नववर्षीन झाडे, फुले, धबधब्यातील प्रवाहके पाणी हे पर्यटकांना पाहण्याकरिता भुरगं घालत असतात. पण उत्साही पर्यटकांमुळे अनेक गडकिल्ले आणि फोटो काढले तर अपघाताची शक्यतादेखील कमी होईल. सोशल मीडियाचा वापरच मुळात सर्पास सुरू असल्याने याला किती काही केले तरी कमी करता येणे शक्य नाही.

पण सुरक्षिततेच्या कारणांमुळे उंच गडकिल्ले आणि डोंगरांमधील पर्यटन स्थळांवर मोबाईलचा शूटिंग करण्याचा वापर कमी झाला तर नक्कीच सुरक्षित पर्यटन सुरू राहील. पावसाळी पर्यटन स्थळ जास्त प्रमाणात वनविभागाच्या हद्दीत येत असल्याने वन विभाग जोरदार पावसाळी एखादी दरड कोसळण्याच्या घटना होऊ नये, यामुळेदेखील पर्यटन स्थळे बंदी करते. पण वनविभागाच्या हद्दीतील पर्यटन स्थळांवर मोबाईलचा वापर कमी झाला तर पावसाळी पर्यटन स्थळे फिरणे आणि निसर्गाचा आनंद घेणे सोपे होईल आणि दुर्घटनादेखील होणार नाहीत.

पावसाळ्यात भुलवणारा निसर्ग आणि पर्यटन बंदी!



पर्यटन स्थळावरील उंच धबधबे आणि निसर्गाच्या ठिकाणी खोल दरी पाहण्याकरिता पर्यटक तसेच ट्रेकर नवीन काही तरी पाहण्याकरिता जात असतात. तसेच आपण ज्या पर्यटन स्थळावर गेलो त्या ठिकाणची आठवण म्हणून व्हिडीओ शूट करून सोशल मीडियावर टाकण्याकरिता उत्साही असतात.

सध्या सोशल मीडियाचाच जमाना सुरू असल्याने पर्यटन स्थळावरील फोटो आणि व्हिडीओ शूट करणे काही वावर्ग नाही आहे. पण स्वतःच जीव धोक्यात घालून फोटो आणि व्हिडीओ शूटिंग करणे घातक आहे. यामुळे धोकादायक ठिकाणी वनविभागाने धोकादायक ठिकाणी फोटो आणि व्हिडिओ शूटिंग करणे टाळा असे सूचना फलक लावणे आवश्यक आहेत.

ठाणे शहराजवळ लागून बेरिवली नॅशनल पार्कमधील येऊर परिसर, अंबरनाथ तालुक्यातील कोडेश्वर धबधबा, भोज, दहिवली, आंबेशिव नदी, चंदेरी गड, चांदप, आस्नोली नदी, बारवी नदी, कल्याण तालुक्यातल्या कांबा, पावशेपाडा, खडवली नदी, टिटवाळा नदी, गणेश घाट, सुरबाड तालुक्यातील सिद्धगड, डोंगरन्हावे, सोनाळे, हरिश्चंद्रगड, बारवी धरण परिसर, पडाळे धरण, माळशेज घाट, नाणेघाट, गोरखगड, भिवंदी तालुक्यातील दुगडगड, गणेशपुरी नदी परिसर आणि शहापूर तालुक्यातील भातसा धरण परिसर, माहुली किल्ला आणि पायथा, अशोक धबधबा, आजा पर्वत, सापगाव नदी किनारा, कळंबे नदी, कसारा घाट आणि घाटातले धबधबे अशी अनेक पर्यटन स्थळे ठाणे जिल्ह्यात येतात.

या पर्यटन स्थळांवर पावसाळा आला की दरवर्षी पर्यटन बंदी करण्यात येते. पण याऐवजी सुरक्षित ठिकाणी पर्यटन सुरू असणे आवश्यक आहे. या पर्यटन स्थळांवर ज्या ठिकाणी धोकादायक परिसर असेल त्या ठिकाणी लोखंडी जाळी लावून प्रवेश बंदी करणे आवश्यक आहे. पण ज्या ठिकाणी एक ठिकाण पर्यटन स्थळांकरिता बंद असेल तर दुसरे ठिकाण शासनाने खुले ठेवणं आवश्यक आहे.

पर्यटन स्थळ बंदी केले तरी सुद्धा छुट्या मार्गांनं ट्रेकर ट्रेकिंगकरिता जातात आणि मग दुर्घटना झाल्यावर त्या समोर येतात. दुर्घटना राज्याला सहा्यद्री डोंगररांगांचा मोठा निसर्ग लाभला आहे आणि हा निसर्ग अनुभवायचा असेल तर पावसाळ्यात या डोंगररांगांना भेट दित्यानंतर जो आनंद मिळतो तो उन्हाळा आणि हिवाळ्यात मिळत नाही. आता घनदाट शहरे झाली आहेत, जिकडे पहा तिकडे उंचच उंच इमारती दिसत आहेत.

नागरिकांना हिरवा निसर्ग पाहून डोळ्यांना जी शांतता मिळते ती

काही वर्षांपूर्वीची गोष्ट आहे. मी माज्या एका नातेवाईकासोबत एका बाबाच्या आश्रमात गेलो होतो. त्याला त्याच्या मित्रांने या बाबाविषयी सांगितलं होतं. (व्यवसायाच्या भाषेत बोलायचं झालं तर रेफरन्स दिला होता). त्या नातेवाईकाच्या बऱ्याच कौटुंबिक समस्या होत्या.तो देवांची भक्ती करत नव्हता असे नाही, पण त्याच्या समस्या त्या देवाच्या भक्तीने सुटण्याा नव्हत्या, अशी त्याची भावना झाली असेल. असो. तर अशा या नातेवाईकासोबत त्याच्या दुःखाच्या आजारावर औषध आणण्यासाठी मी पण राज्यातील एका मिनी शहराच्या बाजूला एका गावात एका बाबाच्या आश्रमात गेलो होतो. स्टेशनला उतरलो. त्यानंतर चार ते पाच किलोमीटर अंतरावर गावात या बाबाचा आश्रम होता. आश्रमात टेम्पो, टमटम भरून आजूबाजूच्या गावातील माणसं आली होती. आश्रमाच्या बाहेर गाड्यांची रांग लागली होती. मोठमोठ्या शहरांतूनदेखील मोठ्या प्रमाणात माणसं आली होती. हा बाबा स्वतःला अवतार समजायचा. तरी व्यवस्था त्याने आपल्या आजूबाजूला केली होती. पूजाअर्चा करण्यासाठी त्याच्यासोबत त्याची भक्त मंडळी होती. या बाबाचा दरबार भरायचा.

आता मजा बघा ! त्या दरबारात जाताना, मोबाईल बंद करायला सांगितला जायचा, कोणत्याही प्रकारचे चित्रीकरण अथवा फोटो तेथे काढण्यास मनाई होती. यातच सर्व आलं. विशेष म्हणजे या बाबाचं बिझनेस मॉडेल हटक होतं. भोळ्या भक्तांकडून येणाऱ्या देणग्या सोडा, पण हा बाबा आश्रमात प्रवेश करताना वडापावमध्ये जो वडा खाल्ला जातो, तो वडा आश्रमात प्रवेश करताना विकत घ्यायला लावायचा आणि ते वडे त्याने बनवलेल्या यज्ञकुंडात टाकायला लावायचा, साधारण एका वड्याची किंमत ही २० रुपयांपेक्षा जास्तच असायची. परंतु, निरनिराळ्या समस्यांनी ग्रासलेल्यांना आणि या समस्यांचं नेमकं उत्तर कुठे आहे, हे न समजणाऱ्या भाबड्या जीवांना या मागचा व्यवसाय तेव्हा समजत नव्हता, किंवा अजूनदेखील समजत नाहीए. त्यानंतर काही दिवसांनी त्या बाबाचा भंडाफोड झाला. पोलिसांनी त्याला पकडले. आता या घटनेला बराच काळ होऊन गेला आहे. त्यानंतरदेखील असे भोंदूबाबा देशभर, राज्यभर वावरत आहेतच. अनेकजण त्यांच्या जाळ्यात सापडत आहेत.

या आठवड्यातच पुण्यातील एका बातमीनंतर हा बाबा आठवला. पुण्यात लोकांच्या हतबलतेचा फायदा घेत त्यांची फसवणूक करणाऱ्या एका भोंदूबाबाची हायटेक विकृती समोर आली आहे. प्रसाद दादा ऊर्फ बाबा ऊर्फ प्रसाद तामदार या तथाकथित बाबाविरोधात बावधन पोलीस ठाण्यात तक्रार दाखल झाली असून, त्याच्या विरोधात गंभीर आरोप करण्यात आले आहेत. तपासादरम्यान पोलिसांना धक्कादायक माहिती मिळाली आहे. आरोपी भोंदूबाबा भक्तांच्या मोबाईलमध्ये व्हॉहिडन अ‍ॅप‍्ह डाऊनलोड करून त्यांच्या खासगी क्षणांवर नजर ठेवत असे. याशिवाय, तो भक्तांना गुंगीचे औषध देऊन अक्षील चाळे करत होता. या कृत्याची झलक तपासात पाच वेगवेगळ्या भक्तांच्या

परंतु, सर्वांचा उद्देश हा छान, सुंदर आणि शक्य तितकं तणावविहित आयुष्य जगण्याला शिकवणं हाच असतो.

कोण्या एका धर्मात ईश्वर एक आहे असं समजून त्याला स्मरून आपलं आयुष्य सुंदर करण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे असं सांगितलं जातं, तर कोणी त्याला वेगवेगळ्या रूपात पाहून आपले आयुष्य सुखकर करावे अशी शिकवण दिली जाते. परंतु, बरेचजण धर्म, संकृती यांच्याकडे त्या पद्धतीने पाहतात का ? हा सर्वांत मोठा गहन प्रश्न बनून राहिला आहे. सार्ध ध्यान (मॅडिटेशन) केलं तरी माणसाच्या आयुष्यातील अर्ध्या अधिक समस्या सुटण्याची शक्यता असते. ईश्वराला मानणे, धार्मिक परंपरा जाणे, पूजाअर्चा करणे यांचा उपयोग करून आपलं आयुष्य

सुंदर कसं जगता येईल, याचे धडे अनेक धार्मिक आणि संस्कृतीसंबंधी ग्रंथात दिलेले आहेत. परंतु, एवढे सर्व जणयाचे भांडार उपलब्ध असताना काहीजण या भोंदूबाबांकडे का वळतात ? तर त्यांना त्यांच्या आयुष्याचा अर्थ आणि नसात कादचित. आपल्या आयुष्यात काही तरी मिळवायचं आहे, मग ती वैयक्तिक

ही लोक ठरतात भोंदूबाबांचे बळी!

देव आणि धर्माच्या नावावर आर्थिक लूटमार किंवा शारीरिक शोषण झाल्याचे प्रकार जगभर आणि देशभर मोठ्या प्रमाणात घडले आहेत. तरी देखील बरेचजण अशा भोंदूबाबांच्या नादी का लागतात ? यादी बरीच कारणे आहेत. प्रत्येक माणसानुसार त्याच्या समस्या वेगवेगळ्या असू शकतात. प्रत्येकाला त्याच्या समस्यांवर उपाय हवा असतो. तो उपाय शोधताना मनाने हरलेली माणसे भोंदूबाबांच्या जाळ्यात सापडतात. जीवनात समस्या या निर्माण होतच असतात. परंतु, समस्या सोडवण्यासाठी योग्य मार्गाची आणि मार्गदर्शनाचा उपयोग न करता भोंदूबाबांचा आधार घेतला जातो. त्यामुळे भोंदूबाबा पुन्हा पुन्हा उदयाला येतात. लोकांची फसवणूक करत राहतात.

दुबळी माणसे अशा भोंदूबाबांच्या जाळ्यात सापडतात. मूळत माणूस म्हटला की, त्याला समस्या असणारच. एक संपली की दुसरी. हे जिवंत असण्याचे लक्षण आहे. भौतिक सुखात रमताना, आजूबाजूच्या सजीवांच्या सहवासात राहताना दुःख, वेदना, चांगल्या वाईट भावना या आहेतच. समाजात वावरताना आणि जगताना समस्या या निर्माण होतच असतात. परंतु, अशा समस्या सोडवण्यासाठी एखाद्या भोंदूबाबाचा आधार घेतला जातो तेव्हा समस्यांचे निराकरण सोडा, माणसं लुबाडली जाण्याचीच शक्यता जास्त असते.

धर्म, संस्कृती कोणतीही असो, त्यात जगण्याची कला (आर्ट ऑफ लिव्हिंग) ही शिकवली जाते. जन्म झाल्यापासून मृत्यूच्या दिशेने सरकणारे सजीवांचे आयुष्य असते. त्यातही या अशाश्र्वत आणि नश्वर आयुष्यात अनेक समस्या निर्माण होणार आहेत. काही वेळा त्या मानवनिर्मित असतात किंवा काही वेळा त्या निसर्गनिर्मित असतात. एवढे हे कधीही न संपणारे आणि समस्यांनी भरलेले आयुष्य चांगलं कसं जगता येईल म्हणून धर्म, संस्कृती यांचा उदय झाला असावा. प्रत्येक धर्माची आणि संस्कृतीची जगण्याची पद्धत सांगण्याचा मार्ग वेगवेगळ असू शकतो.

इच्छा असो वा सामाजिक प्रतिष्ठेतून निर्माण झालेल्या गरजा असोत, हा बऱ्याच जणांचा उद्देश असतो. त्यासाठी बरेच जण भक्ती करत असतात. मग ते कोणत्याही धर्माचं असोत. ते ज्या ईश्वराला, धर्माला, संस्कृतीला मानत आहेत किंवा पाळत आहेत, ते का पाळत आहेत ? त्यांचा उद्देश काय आहे, हे त्यांनीच तपासणे गरजेचे आहे. तरच ते अशा भोंदूबाबांच्या कचाट्यातून सुटू शकतात.

पूवीच्या अनुभवांतून माणूस शिकत नसल्यामुळे अनेक भोंदूबाबा पुन्हा पुन्हा उदयाला येत असतात. त्यांनी केलेली दुष्कृत्ये उघड झाली तरी अशा फसवणुकींच्या प्रकरणांमध्ये मोठा फरक पडणार आहे असं नाही. देशातील काळा त्याचे काम करेलच, पण त्यामुळे अशा समस्यांचे मूळपासून उच्चाटन होणार आहे असं नाही. त्यासाठी प्रत्येकाने आपल्याला आयुष्यात नेमकं काय हवंय? चांगलं आयुष्य आपल्याला कासं जगता येईल? याचा शोध प्रत्येकाने त्याच्या धर्माचा आणि संस्कृतीचा नीट अभ्यास करून घेणं गरजेचं आहे. तरच देवाच्या नावाने फसवणूक करणाऱ्या आणि स्वतःला देवाचा किंवा संतांचा अवतार असल्याचा दावा करणाऱ्या भोंदूबाबांना चाप बसू शकेल.



‘मोठे’ आणि

‘सुंदर’!

करकपात होणार असली आणि संरक्षणावरील खर्च वाढविणारे; परंतु सामाजिक सुरक्षेची तरतूद करणारे विधेयक अमेरिकी संसदेच्या वरिष्ठ सभागृहात मंजूर करून घेण्यात अंधश्र्ध डोनाल्ड ट्रम्प यांना यश आले असले, तरी प्रतिनिधिगृहाकडून मान्यता मिळविण्याचे आव्हान त्यांच्यासमोर आहे. ‘मोठे’ आणि ‘सुंदर’ अशा शब्दांत वर्णन केलेले हे विधेयक सिनेटमध्ये निसटल्या बहुमताने मंजूर झाले.

ट्रम्प यांनी पहिल्या कार्यकाळात केलेल्या करकपातीला कायम स्वरूप देण्यासाठी आणि निवडणूक प्रचारातील मोठ्या आश्वासनाची पूर्तता करण्यासाठी या विधेयकाद्वारे ट्रम्प यांनी कंवर कसली असली, तरी खुद्द त्यांच्याच पक्षातील काहींच्या विरोधाला त्यांना सामोरे जावे लागत आहे. सिनेटमधील विधेयकावरील चर्चेत याची प्रचिती आली, म्हणूनच अवघ्या एका मताने विधेयक मंजूर झाल्यानंतर ट्रम्प यांनी सुटकेचा निःश्वास सोडला; आपल्याला झालेला आनंदही लपविला नाही. ट्रम्प यांच्यासाठी प्रतिष्ठेचे असलेल्या या विधेयकाचे कायद्यात रूपांतर झाल्यास तेथील उच्च उत्पन्न गटातील लोकांना लाभ होणार असला, तरी अन्नासाठी सरकारी योजनेवर अवलंबून असलेल्या गरिबांना आणि सरकारी आरोग्य कवचाचा लाभ घेणाऱ्यांना फटका बसणार आहे.

या विधेयकामुळे सुमारे ४.५ लाख कोटी डॉलरची करकपात होणार असली आणि संरक्षणावरील खर्च वाढणार असला, तरी यामुळे पुढील दहा वर्षांत अमेरिकेवरील कजाचा बोजा तब्बल ३.३ लाख कोटी डॉलरने वाढणार आहे. म्हणूनच या विधेयकाला विरोध होत आहे. सामाजिक सुरक्षा कमकुवत करणारे हे विधेयक प्रतिगामी असल्याचा शिर मारला जात आहे. यामुळे अमेरिकी अर्थव्यवस्थेला धक्का पोहोचणार असल्याचेही सांगितले जात आहे. हे विधेयक पर्यावरणाचे संतुलन साधणाऱ्या योजनांचा कात्री लावणारे असल्याकडेही लक्ष वेधले जात आहे. मात्र, एकंदरीत ट्रम्प यांच्या राजकारणाचे आणि त्यांच्या राजकीय शैलीचे प्रतिबिंब या विधेयकात आहे. आपला मतदारवर्ग कोणता आणि त्याला काय हवे आहे, हे ओळखून ट्रम्प यांनी करकपातीवर भर दिला आहे.

अमेरिका-मेक्सिको सीमेवर संरक्षण भिंत बांधण्याचा उल्लेख ते अंधश्र्धपदाच्या पहिल्या निवडणुकीच्या प्रचारापासून करीत आहेत. याबाबतच्या

आश्वासनांची पूर्तता ते या विधेयकाद्वारे करीत आहेत. अमेरिकेत सुमारे सात कोटी लोकांना ह्युमेडिकेडव्हाचे आरोग्यविमा कवच आहे. ट्रम्प यांचे हे विधेयक प्रत्यक्षात आल्यास एक कोटीहून अधिक लोकांचे आरोग्यविमा कवच जाऊ शकते. अशा या विधेयकाचे कायद्यात रूपांतर झाल्यास तो ट्रम्प यांचा विजय नक्की असेल.

हिंदीसक्तीचे साईड इफेक्ट्स... यूपी, बिहारमधील २०,००० शिक्षकांना महाराष्ट्रात नोकरी?

■**ठाणे** : राज्य सरकारने पहिलीपासून त्रिभाषा सूत्रावरून पूर्णपणे माधार घेतलेली नाही. त्रिभाषा सूत्राच्या माध्यमातून हिंदी सक्तीसंदर्भातील शासन आदेश सरकारने सध्या मागे घेतला असला तरी यासंदर्भातील विचारासाठी समिती नेमली आहे. भविष्यात त्रिभाषा सूत्र लागू करण्याबाबत या समितीने सकारात्मक अहवाल दिल्यास राज्यात मोठी शिक्षाक भरती होण्याची शक्यता आहे. मात्र राज्यभरातील शाळांमध्ये जवळपास वीस हजारांहून अधिक परंप्रांतीय शिक्षकांना नोकऱ्या मिळतील अशी शक्यताही व्यक्त केली जातेय.

राज्य सरकारकडून समितीची स्थापना

त्रिभाषा सूत्राची पहिलीपासून सक्ती करण्याच्या निर्णयावरून राज्य सरकारविरोधात सर्व विरोधी पक्ष एकवटले आहेत. साहित्यिक, मराठी भाषा परिषद, विविध संस्था आणि मान्यवरांनीही त्रिभाषा सूत्राची पहिलीपासून सक्तीचा तीव्र विरोध केला. मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी त्रिभाषा सक्तीचे दोन्ही शासननिर्णय रद्द करण्याचा निर्णय घेतला. माजी कुलगुरू व शिक्षणतज्ज्ञ डॉ. नरेंद्र जाधव यांच्या अध्यक्षतेखाली राज्य सरकारने आता नवीन समिती नेमली असून त्रिभाषा स-ूत्र पहिलीपासून लागू करायचे की नाही, याचा अहवाल तीन महिन्यांत देण्याच्या सूचना दिल्या आहेत.

राष्ट्रीय धोरणामध्येच तशी तरतूद

राष्ट्रीय शिक्षण धोरणातच राज्यात हिंदी भाषा शिकविणारे बीएड



पदविकाधारक शिक्षक उपलब्ध न झाल्यास अन्य राज्यांमधील शिक्षकांच्या नेमणूका करण्याची मुभा देण्यात आली आहे. इतकेच नाही तर परंप्रांतीय हिंदी शिक्षकांच्या नियुक्त्या करण्याचं उरलं तरी राज्य सरकारला त्यांच्यासाठी डोमिसाईल सर्टिफिकेटच्या सक्तीच्या नियमाला बगल द्यावी लागेल. राज्यात त्रिभाषा सूत्राची पहिलीपासून सक्ती करण्यात आल्याने हिंदीविरोधात वाद पेटलेला असतानाच ही बातमी समोर येत आहे.

राज्यात कमी मनुष्यबळ ?

शिक्षण विभागातील अधिकाऱ्यांनी दिलेल्या माहितीनुसार, राज्यात बीएड अभ्यासक्रमाच्या साधारण ३५ हजार जागा आहेत. दरवर्षी त्यातील साधारण साडेतीन ते चार हजार विद्यार्थी हिंदी विषय निवडतात. राज्यातीलच शिक्षाक नेमावयाचे असल्यास अन्य विषय घेऊन बीएड झालेल्या शिक्षकांना हिंदी

शिकविण्याचे काम द्यावे लागेल. मात्र नियमानुसार तसे करता येणार नाही.

हिंदी भाषिक राज्यांमधील शिक्षकांना प्राधान्य द्यावं लागणार ?

उत्तर प्रदेश, छत्तीसगढ, मध्य प्रदेश, बिहार आदी हिंदी भाषक राज्यांमध्ये हिंदी विषय घेऊन बीएड होणाऱ्या शिक्षकांचे प्रमाण मोठे आहे. तिसरी भाषा किंवा पयावी भाषा शिकविण्यासाठी शिक्षक उपलब्ध नसल्यास ते अन्य राज्यांतील शिक्षकांची नेमणूक करता येईल, अशी शिफारस राष्ट्रीय शिक्षक धोरणातच करण्यात आली आहे. त्यामुळे हिंदी घेऊन बीएड झालेले शिक्षक राज्यभरातील शाळांमध्ये नेमावयाचे झाल्यास ३० ते ३५ हजार परंप्रांतीय शिक्षकांच्या नियुक्त्या हिंदी भाषा पहिलीपासून शिकवायची असल्यास किमान ३० ते ४० हजार हिंदी व बीएड पदवीधारक शिक्षक उपलब्ध करून द्यावे लागतील.

डोमिसाईल सर्टिफिकेटची अट घालता येणार नाही ?

स्थानिक स्वराज्य संस्था, राज्य

शासन व अनुदानित शाळांमध्ये हिंदी शिक्षकांच्या नियुक्त्या करावयाच्या झाल्यास त्यांच्याकडे महाराष्ट्राचे अधिवास प्रमाणपत्र (डोमिसाईल सर्टिफिकेट) असणे बंधनकारक आहे. मात्र ते नसल्यास नियुक्ती करताना त्याबाबतची अटही शिथिल करावी लागेल, असे उच्चपदस्थ सूत्रांनी सांगितल्याचं एका नामांकित वृत्तपत्रानं म्हटलं आहे. या समितीने डॉ. माशेलकर समितीचा अहवाल योग्य ठरविल्यास पुढील वर्षीच्या शैक्षणिक वर्षापासून त्रिभाषा सूत्र म्हणजे बहुतेक शाळांमध्ये हिंदी भाषेची सक्ती लागू होण्याची शक्यता आहे.

राज्यातील शिक्षकांची आकडेवारी काय सांगते ?

मात्र हिंदी भाषेची सक्ती झाल्यास अंमलबजावणी आणि ती शिकविण्यासाठी मान्यताप्राप्त पदवीधारक शिक्षक मिळणे अवघड होणार आहे. शासकीय आकडेवारीनुसार राज्यात सुमारे ४९ हजार प्राथमिक शाळा (पहिली ते पाचवी) आहेत. त्यातील ४ हजार खासगी विनाअनुदानित आहेत. मात्र बाकीच्या शासकीय किंवा अनुदानित आहेत. या शाळांमध्ये त्रिभाषा सूत्र आणि त्यात हिंदी हा तुलनेने प्रशासकीयदृष्ट्या सोपा पर्याय लागू करायचा झाल्यास त्या तुलनेत शिक्षक उपलब्ध करून द्यावे लागतील. पुढील शैक्षणिक वर्षापासून हिंदी भाषा पहिलीपासून शिकवायची असल्यास किमान ३० ते ४० हजार हिंदी व बीएड पदवीधारक शिक्षक उपलब्ध करून द्यावे लागतील.



हिंदी सक्तीचं राहुद्या... आधी हे बघा ! राज्यातील ८००० गावं शाळांविनाच

मिझोरम, केरळ यांसारख्या राज्यांच्या साक्षरतेचा आकडा पाहिल्यानंतर त्यांच्या आकड्यात आणि महाराष्ट्रातील साक्षरतेच्या आकड्यात असणारी तफावत स्पष्टपणे दिसून येते. मुळात ही दरी अनेक कारणांमुळे असून त्यातलंच एक कारण म्हणजे राज्यात अद्यापही अनेक ठिकाणी शाळाच पोहोचू शकलेल्या नाहीत. अधिकृत आकडेवारी समोर आल्यामुळे हे धक्कादायक वास्तव पाहता राज्यातील 'शिक्षणाची पाटी फुटली' असंच म्हणायला लागत आहे.

राज्यात आठ हजार गावं शाळांविनाच

शिक्षणच मानवाला सर्वस्वी एक चांगली व्यक्ती म्हणून घडवत असतं हे कितीही खरं असलं तरीही राज्यात मात्र सध्या हिंदी भाषेची सक्ती आणि तत्सम मुद्देच चर्चेत असून त्यांचा पाया असणार शिक्षणच कुठे तरी कमी पडत आहे असा म्हणायला हरकत नाही. समग्र शिक्षण अभियानाचा अर्थसंकल्प ठरवण्यासाठी नुकतीच राज्यासह केंद्र शासनाच्या शिक्षण विभागाची संयुक्त बैठक पार पडली. बैठकीतील 'युद्धास'च्या आकडेवारीनुसार सध्या घडीला राज्यात ८ हजार १२३ गावांमध्ये शाळांची सुविधा नसून, खुद्द राज्याच्या शिक्षण विभागाने विधिमंडळाच्या पावसाळी अधिवेशनात ही बाब मान्य केली आहे. पारनेरचे आमदार काशीनाथ दाते यांच्यासह इतर काही सदस्यांनी विधानसभेत यासंदर्भातील तार्राकिय प्रश्न उपस्थित केला होता. ज्यातून ही माहिती समोर आली. सदर माहितीनुसार १६५० गावांमध्ये प्राथमिक शाळा आणि ६५६३ गावांमध्ये उच्च प्राथमिक शाळा नसल्याचं लक्षात आलं आहे का ? असा प्रश्न विचारण्यात आला असता राज्याचे शालेय शिक्षण मंत्री दादा भुसे यांनी त्याबाबतचं लेखी उत्तर दिलं. उत्तरात भुसे यांनी ही बाब आणि आकडेवारी अंशतः खरी असल्याचं नमूद केलं. इतकंच नव्हे, तर राज्यातील ६३७३ शाळांमध्ये वीज, ५३० शाळांमध्ये पिण्याचं पाणी, ३३३५ शाळांमध्ये मुलींसाठी तर ११२४ शाळांमध्ये मुलांसाठी स्वतंत्र शौचालय नसल्याचं निर्दर्शनास आल्याबाबता प्रश्नही उपस्थित केला असता त्यावरही हे अंशतः सत्य असल्याचं उत्तर शिक्षण विभागानं दिलं. ज्यामुळे हिंदी भाषेच्या सक्तीऐवजी आणि त्रिभाषा सूत्रावरून सुरू असणाऱ्या एकंदर वादंघाऐवजी शासनानं या प्राथमिक गोष्टींकडे लक्ष केंद्रित करावं अशीच मागणी आता जनसामान्यांकडूनही केली जात आहे.

शाळेचं छत उडालं...

राज्यभर मराठी आणि हिंदी भाषेवरून रणकंदन सुरू असताना ग्रामीण भागातील मराठी शाळांचं दाहक वास्तव आता समोर येऊ लागलं आहे. जिथं, चंद्रपूर जिल्ह्यातील सावली तालुक्यातल्या सोनापूर शाळेचं छत उडून दोन महिने उलटले, मात्र जिल्हा परिषदेच्या शिक्षण विभागाने दुर्लक्ष केल्याने चिमुकले विद्यार्थी खुल्या रॉमंमवावर शिक्षण घेत आहेत. सदर प्रकरणी कोणतीही समाधानकारक कारवाई होत नसल्यानं शाळा समिती आणि पालकांनी संताप व्यक्त केला आहे.

मीरा-भाईंदर मेट्रो कारशेडविरोधात आंदोलन नैसर्गिक ऑक्सिजनचा स्रोत वाचवण्यासाठी लढा, ६ हजारांहून अधिक नागरिक सहभागी



२१ ठिकाणी एकत्रित आंदोलन

डोंगरी कारशेडविरोधातील लढा आता फक्त भाईंदरपुरता मर्यादित न राहता मुंबई व उपनगरांतील २१ ठिकाणी आंदोलन करण्यात आले. त्यामुळे या विषयावर जनआंदोलन उभे राहण्याची शक्यता वर्तवली जात आहे. आंदोलनकर्त्यांनी शासनाकडे मागणी केली की, उपलब्ध मोकळ्या जागांमध्येच कारशेड हलवावे, अन्यथा स्थानिकांवर कारवाई लादल्यास तीव्र आंदोलन उभारले जाईल.

■**भाईंदर** : मीरा-भाईंदर परिसरातील डोंगरी येथे प्रस्तावित मेट्रो कारशेड प्रकल्पाच्या विरोधात रविवारी सुमारे ६ हजारांहून अधिक नागरिकांनी भागवी साखळी आंदोलन करून तीव्र निषेध व्यक्त केला. या कारशेड प्रकल्पामुळे नैसर्गिक ऑक्सिजनचा स्रोत, जैवविविधता, पर्यावरण, हजारो पक्षी व प्राण्यांचा निवास तसेच स्थानिकांची शेती व बागायती नष्ट होण्याचा गंभीर धोका निर्माण झाला आहे. त्यामुळे स्थानिक ग्रामस्थांनी कारशेड लादल्यास तीव्र आंदोलन छेडण्याचा इशारा दिला आहे.

मीरा-भाईंदर मेट्रो ९ आणि मेट्रो ७ए साठी सुभाषचंद्र बोस मेट्रो स्थानकाजवळ मोकळी जागा असतानाही सुमारे ७-८ किमी दूर असलेल्या डोंगरी डोंगरावर कारशेड उभारण्याचा निर्णय एमएमआरडीए आणि शासनाने घेतला आहे. या डोंगरावरील १२,४०० झाडांची कत्तल केली जाणार असल्याचे जाहीर करण्यात आले असूनही प्रत्यक्षात मात्र ही संख्या १५ ते १८ हजार असल्याचा स्थानिकांचा दावा आहे. झाडांचे वय आणि संख्या कमी दाखवून वृक्षतोड सुरू केल्याचा

आरोपही स्थानिकांनी केला आहे. या डोंगरात असलेली नैसर्गिक झरे, धबधबे, ओषधी वनस्पती, विविध पक्षी व प्राणी प्रजाती, तसेच ग्रामस्थांनी उभारलेली धरणे व शेती हे देखील नष्ट केली जाणार आहे. हा संपूर्ण परिसर मीरा-भाईंदर शहरासाठी महत्त्वाचा ऑक्सिजन स्रोत असून, पर्यावरणाचे संतुलन राखणारा भाग आहे. मात्र डोंगरावर स्फोटकांच्या सहाय्याने खोदकाम आणि हजारो झाडांची कत्तल करून कारशेड उभारल्यास स्थानिक भूमिपुत्र, शेतकरी व पर्यावरण यावर विनाशकारी परिणाम होणार आहे.

या परिसरात यापूर्वीच महापालिकेने धावणी डोंगरावर बेकायदेशीर कचरा डंपिंग केल्याने मोठ्या प्रमाणावर प्रदूषण, दुर्गंधी व शेतीची हानी झाली आहे. कारशेड प्रकल्पामुळे उरलेले निसर्गसंपन्न डोंगर नष्ट झाल्यास, नागरिकांचे जीवन अधिक असह्य होईल, असा आरोप नागरिकांनी केला आहे.

१५ ते २० हेक्टर जागा देखील कारशेडसाठी पुष्कळ असताना डोंगरी येथे तब्बल ७० हेक्टर जागा कारशेडच्या आड घेतली

आहे. विधानभवनात २०२२ च्या अधिवेशनात नगरविकास मंत्री यांनी लिहून दिले होते की, डोंगरी परिसर तांत्रिकदृष्ट्या कारशेडसाठी अयोग्य आहे. तरीही सरकारने ७० हेक्टर निसर्गसंपन्न डोंगराख परिसर कारशेडसाठी निवडल्याने जाणीवपूर्वक ही जागा निवडल्याबाबत प्रश्नचिन्ह उपस्थित केला जात आहे.

शांततापूर्ण आंदोलन

रविवार, ६ जुलै रोजी सकाळी ९.१५ ते ११.१५ या वेळेत डोंगरी दत्त मंदिर ते चौक गावपर्यंत मानवी साखळी तयार करण्यात आली. नागरिक, मच्छिमार, शेतकरी, विविध संस्था, पक्षांचे प्रतिनिधी, विद्यार्थी, महिलांनी काळे झेंडे, शहीद मेजर कौस्तुभ राणे यांच्या मातोश्री ज्योती राणे, तसेच विविध धर्मगुरू, सामाजिक कार्यकर्ते, वकील, डॉक्टर, पत्रकारांनी आंदोलनात भाग घेतला.

वीज चोरी करणाऱ्यावर कारवाईसाठी गेलेल्या ठेकेदाराला मारहाण

■**भाईंदर** : मिरा-भाईंदर महापालिकेला एमएमआरडीएने ताब्यात दिलेल्या मिरारोड येथील पिनाकोला रेंटल या इमारतीमध्ये चोरून विजेचा वापर करणाऱ्यावर टाटा पावर कंपनीचे कर्मचारी व सोबत असलेल्या महापालिका ठेकेदाराचे कर्मचारी कारवाई करण्यासाठी गेले होते. यावेळी वीज जोडणी बंद करत असताना एका व्यक्ती सह इतरांनी मिळून ठेकेदाराला मारहाण केल्याची शनिवारी घटना घडली आहे. याप्रकरणी ६ जणांच्या विरोधात मिरारोड पोलीस ठाण्यात गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे.या इमारतीचे काम देखभाल दुरुस्तीचे काम इंद्रजित विश्वकर्मा यांना देण्यात आले आहे, या इमारतीमध्ये चोरून विज वापरत असल्याचे महापालिका कनिष्ठ अभियंत्याच्या लक्षात आल्यामुळे त्यांनी ठेकेदाराला तपासणी करण्याचे सांगितले होते. त्यानंतर त्यांचा विजेचा प्रवाह बंद करायचा असल्याचे सांगितले.



ठाटा पावर कर्मचारी यांनी मीटर केबीममध्ये जावून पाहणी केली असता इमारतीमधील काही लोकांनी इमारतीच्या सामाईक मीटरमधून चुकीच्या पद्धतीने वीज घेतली असल्याचे लक्षात आले. त्यानंतर मनपा कनिष्ठ अभियंत्यांनी टाटा पॉवरच्या कर्मचाऱ्यांना बोलावून त्या इमारतीमधील अनधिकृत जोडणी असलेली वायर कापण्यास सुरुवात केली. ते १३ व्या माळ्यावर आले असता रुम नं. १३१३ मध्ये तपासणी करण्यासाठी जात असता

त्या रुमची विद्युत जोडणी मिटर रुममधून तोडण्यात आलेली आहे. तरी देखिल त्या रुम मध्ये लाईट असल्याचे निर्दर्शनास आले. त्यामुळे त्यामध्ये राहणाऱ्या व्यक्तीला त्याबाबत विचारले असता, माज्या रुमकडे यायचे नाही मला संदिप यादव याने मला कनेक्शन दिले आहे, तुम्हाला काय करायचे ते करा. त्यानंतर ते दुसऱ्या रुममध्ये कारवाई करण्यासाठी निघून गेले. १० मिनिटांनंतर रुम नं. १३१३ मधील व्यक्ती इतर ५ अनोळखी लोकांना घेऊन तिथे आला आणि इंद्रजित विश्वकर्मा यांना लाथा बुक्क्याने मारहाण केली. त्यावेळी सोसायटीमधील लोकांनी त्याला त्यांच्यापासून वाचवले. त्यानंतर इंद्रजित विश्वकर्मा यांना मारहाण केल्याप्रकरणी मिरारोड पोलीस ठाण्यात गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. या गुन्हाच्या पुढील तपास वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक मेहना बुरांडे यांच्या मार्गदर्शनाखाली सहाय्यक पोलीस निरीक्षक रामेश्वर पडवळ हे करत आहेत.

पालिका अधिकारी दुर्लक्ष करत असल्याचा आरोप

मिरा- भाईंदर शहरातील वीएसयुपी या सोपेनेतील आणि रस्त्यामध्ये बांधित झालेल्या रहिवाशांना एमएमआरडीएच्या म्हाडाच्या पिनाकोला या इमारतीमध्ये राहण्यासाठी घरे दिली आहेत. महापालिकेकडून या इमारतीची देखभाल व दुरुस्ती केली जाते. या इमारतीमध्ये ज्या रहिवाशांना घरे देण्यात आली आहेत, त्यांनी स्वतः राहणे आवश्यक आहे. तसेच भाड्याने देणे सुद्धा बेकायदा आहे. परंतु, प्लॅट मालकाच्या सहकार्याने अनेकांनी घरे भाड्याने दिली आहेत. अनेक भाडेकरू हे परंप्रांतीय आणि गुन्हेगारी प्रवृत्तीचे आहेत. या पूर्वी देखील त्या इमारतीत अनेक गुन्हेगारी स्वरुपाच्या घटना घडल्या आहेत. काही दिवसांपूर्वी त्या इमारतीमध्ये एका तरुणीची हत्या देखील करण्यात आली होती. याकडे महापालिका अधिकारी दुर्लक्ष करत आहेत. त्यामुळे या इमारतीमध्ये राहणाऱ्या नागरिकांना नाहक त्रास सहन करावा लागत आहे, अशा तक्रारी आहे.

येऊरमधील अनधिकृत बांधकामाचे सर्वेक्षण आयुक्तांचे निर्देश, अनधिकृत व्यावसायिक बांधकामांवर होणार कारवाई



टर्फवरील कारवाईचा घेतला आढावा

येऊर येथील १० अनधिकृत टर्फपैकी ०८ टर्फवर कारवाई झाली आहे. दोन टर्फ शालकांनी १० जुलैपर्यंत स्वतःहून टर्फ काढण्याचे मान्य केले आहे. त्यांनी ते न काढल्यास महापालिका त्यावरही कारवाई करणार आहे. या टर्फशिवाय आणखी २ अनधिकृत टर्फची माहिती याचिकाकर्ते रोहित जोशी यांनी या बैठकीत दिली. त्यापैकी एकावर महापालिकेने अनधिकृत बांधकामाच्या विरोधातील विशेष मोहिमेत कारवाई केली आहे, तर दुसऱ्या टर्फवर तत्काळ कारवाईचे आदेश आयुक्त राव यांनी दिले.

त्या सर्व गोष्टी तातडीने थांबण्याचा निर्णय ठाणे महापालिकेने घेतला आहे. त्यासाठी, सर्वप्रथम तेथील अनधिकृत अनिवासी व्यावसायिक बांधकामाचे सर्वेक्षण महापालिका करणार

असल्याचे आयुक्त राव यांनी स्पष्ट केले आहे. ठाणे महापालिका क्षेत्रातील ना विकास क्षेत्र, हरित क्षेत्र येथील अनधिकृत बांधकामाबाबत उच्च न्यायालय यांनी दिलेले

महापालिका क्षेत्रातील अनधिकृत बांधकामांवर कारवाई यापूर्वीच सुरू झाली आहे.

शहर विकास विभागाने येऊर येथे निवासी बांधकामांसाठी परवानगी दिली आहे. या बांधकामाचा वापर व्यावसायिक कारणासाठी होतो का, याचीही पाहणी या सर्वेक्षणात करण्यात येणार आहे. सर्व अनधिकृत व्यावसायिक आस्थापना बंद करण्याच्या नोटीसा पाठविण्याचे निर्देशही आयुक्त राव यांनी महापालिका अधिकाऱ्यांना दिले आहेत. येऊरमध्ये महापालिका, वनविभाग आणि पोलीस यांची संयुक्त कारवाई करण्यात येणार आहे.

तुभें ट्रक टर्मिनलमध्ये भीषण आग... ७ ट्रकसह जेसीबी जळून खाक, जीवितहानी नाही

■**नवी मुंबई** : तुभें येथील ट्रक टर्मिनलमध्ये रविवारी रात्री साडेअकरा - पावणेबाराच्या सुमारास अचानक आग लागली. या आगीवर पहाटेपर्यंत नियंत्रण मिळवले असले तरी सोमवारी दुपारपर्यंत कुलिंगचे काम स-ुरू होते. या आगीत सुदैवाने कोणतीही जीवितहानी झाली नसली, तरी आर्थिक नुकसान मोठ्या प्रमाणात झाले असून एकूण ७ ट्रक आणि १ जेसीबी वाहन पूर्णतः जळून खाक झाले आहेत. या आगीमुळे एपीएमसीतील आगरोधक यंत्रणा किती कुचकामी आहे हे पुन्हा



समोर आले आहे. नवी मुंबईतील एपीएमसी मार्केट नजीक तुभें सेक्टर २० येथे राज्य परिवहन मंडळाच्या भूखंडावर ट्रक टर्मिनल आहे. या ठिकाणी एपीएमसीला येणाऱ्या गाड्या मुक्कामी थांबत असतात. अशा गाड्यांतील

अग्निशमन दलाला मिळाली होती. तुभें एमआयडीसी, नेरुळ एमआयडीसी, कोपरखेरणे, वाशी, नेरुळ अशा ठिकाणच्या अग्निशमन गाड्या घटनास्थळी रवाना झाल्या होत्या. आगीत प्लास्टिक असल्याने आग विझवली तरी एखाद्या ठिणगीने पुन्हा आग पकडत होती. या परिस्थितीतून आगीवर पहाटे पर्यंत नियंत्रण मिळवण्यात आले. आगीत गोडाऊन मधील माल जळून गेला आहे. आज दुपार पर्यंत कुलिंगचे काम सुरू होते, अशी माहिती अग्निशमन दलाने दिली.

हे दैनिक मालक, मुद्रक, प्रकाशक व संपादक - डॉ. श्री. दिपक मोरेश्वर नाईक यांनी सोमाणी प्रिंटींग प्रेस, कार्यालय - गाला नं. ४, एन. के. इंडस्ट्रीयल इस्टेट, प्रवासी इंडस्ट्रीयल इस्टेटच्या बाजुला, गेट नं. २, गोरेगाव (पुर्व) मुंबई ४०००६३ (महाराष्ट्र) , येथे छापून रुम नं. १०३, कुणाल कुटीर बी बिल्डींग, नवघर रोड, हनुमान मंदिराजवळ, भाईंदर (पुर्व), जि. ठाणे ४०११०५ (महाराष्ट्र) येथे प्रसिद्ध केले. संपादक - डॉ. श्री. दिपक मोरेश्वर नाईक, पीआरबी कायद्यानुसार संपादकीय जबाबदारी यांची राहील, सर्व वाद आणि दावे ठाणे न्यायालयीन कक्षच्या आधील राहतील. (या वर्तमानपत्रात प्रसिद्ध होणाऱ्या बातम्या /लेख / जाहिराती यांची जबाबदारी संबंधीत वार्ताहर, लेखक, आणि जाहिरात प्रतिनिधी यांच्यावर राहील.) भ्रमणध्वनी - ७४००००१४७४. Email : marathiekikaran2021@gmail.com